

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/33/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5310010281
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Bargel
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5310010281.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Vladimíra Sučika, na verejnom zasadnutí konanom 3. júna 2014 prejednal odvolania podané obžalovaným S. N., obžalovaným Ing. A. E. a poškodeným Združením poľovníckych spoločností Čierne - Svrčinovec proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/84/2010 z 11.9.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/84/2010 z 11.9.2013 v časti, týkajúcej sa obžalovaného Ing. A. E..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného Ing. A. E., nar. XX.X.XXXX v U., trvale bytom U. č. XXX,

okres U.,

podľa § 285 písm. b) Tr. por. o s l o b o d z u j e spod obžaloby Okresnej prokuratúry Čadca, sp.zn. Pv 510/08 z 19.7.2010, podľa ktorej sa mal dopustiť prečinu nadržovania podľa § 339 ods. 1 Tr. zák. tak, že:

na presne nezistenom mieste v okrese Čadca, v čase po tom, čo S. N. ako člen poľovného združenia dňa 15.10.2006 v čase okolo 06.30 h., v časti poľovného revíru zv. Zlomené za Ráztokou v katastrálnom území U. - U., okres Čadca, bez povolenia ulovil jeleňa II. vekovej triedy - nepravidelného desatoráka, ako poľovnícky hospodár užívateľa tohto revíru - Združenia poľovníckych spoločností Čierne - Svrčinovec, v úmysle pomôcť S. N. vyhnúť sa trestnému stíhaniu za nepovolený odstrel jeleňa II. vekovej triedy, dopísal do povolenky na poľovačku č. AA 354918 vydanéj dňa 14.9.2006 rímsku jednotku do riadku k pôvodne zapísanému jednému jeleňovi II. vekovej triedy, ktorého S. N. už predtým dňa 30.9.2006 legálne ulovil, čím malo byť preukázané, že odstrel ďalšieho jeleňa mohol uskutočniť a došlo len k pochybeniu ohľadne vekovej triedy druhého uloveného jeleňa,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného S. N. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie poškodeného Združenia poľovníckych spoločností Čierne - Svrčinovec z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný S. N. uznaný za vinného
pyliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre skutok, že:

zo spáchania prečinu

ako člen poľovného združenia dňa 15.10.2006 v čase okolo 06.30 h., v časti poľovného revíru zv. Zlomené za Ráztokou v katastrálnom území U. - U., okres Čadca, bez povolenia ulovil jeleňa II. vekovej triedy - nepravidelného desatoráka, ktorého spoločenská hodnota bola 995,82 Eur (30 000,- Sk), čím spôsobil poľovnému združeniu Združenie poľovníckych spoločností Čierne - Svrčinovec škodu vo výške najmenej 995,82 Eur.

Za spáchanie tohto prečinu súd prvého stupňa obžalovanému N. uložil peňažný trest vo výmere 180,- Eur a zároveň mu ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 dní.

Tým istým rozsudkom bol uznaný za vinného aj obžalovaný Ing. A. E., a to za spáchanie prečinu nadržovania podľa § 339 ods. 1 Tr. zák. pre skutok, že:

na presne nezistenom mieste v okrese Čadca, v čase po tom, čo S. N. ako člen poľovného združenia dňa 15.10.2006 v čase okolo 06.30 h., v časti poľovného revíru zv. Zlomené za Ráztokou v katastrálnom území U. - U., okres Čadca, bez povolenia ulovil jeleňa II. vekovej triedy - nepravidelného desatoráka, ako poľovnícky hospodár užívateľa tohto revíru - Združenia poľovníckych spoločností Čierne - Svrčinovec, v úmysle pomôcť S. N. vyhnúť sa trestnému stíhaniu za nepovolený odstrel jeleňa II. vekovej triedy, dopísal do povolenky na poľovačku č. AA 354918 vydananej dňa 14.9.2006 rímsku jednotku do riadku k pôvodne zapísanému jednému jeleňovi II. vekovej triedy, ktorého S. N. už predtým dňa 30.9.2006 legálne ulovil, čím malo byť preukázané, že odstrel ďalšieho jeleňa mohol uskutočniť a došlo len k pochybeniu ohľadne vekovej triedy druhého uloveného jeleňa.

Za spáchanie tohto prečinu okresný súd obžalovanému uložil peňažný trest vo výmere 160,- Eur a zároveň mu bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 dní.

Súd prvého stupňa poškodenú stranu Združenie poľovníckych spoločností Čierne - Svrčinovec s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali riadne a včas odvolania obidvaja obžalovaní a aj splnomocnenec poškodeného Združenia poľovníckych spoločností Čierne - Svrčinovec.

Obžalovaný S. N. v odvolaní uviedol v podstate nasledovné: „Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa nepovažujem za zákonný, nakoľko dôkazy, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní a na hlavných pojednávaniach, nepreukazovali bez najmenších pochybností, že by sa stal skutok, pre ktorý bola na mňa podaná obžaloba, že by som bez povolenia dňa 15.10.2006 ulovil jeleňa II. vekovej triedy. Podľa výsledkov dokazovania na hlavných pojednávaniach som mal byť oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por., nakoľko skutok nie je trestným činom. Pôvodný oslobodzujúci rozsudok Okresného súdu Čadca považujem za zákonný. Poukazujem na výpovede moje a spoluobžalovaného Ing. A. E., na výpovede svedkov vypočutých na hlavných pojednávaniach a na moje vyjadrenia a vyjadrenia spoluobžalovaného k výpovediam svedkov. Poukazujem na to, že od vznesenia obvinenia popieram spáchanie skutku, pre ktorý mi bolo vznesené obvinenie. Podrobne som sa ku skutku vyjadril do zápisnice o výsluchu obvineného v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní dňa 5.4.2011 a na nasledujúcich hlavných pojednávaniach do vyhlásenia oslobodzujúceho rozsudku a tiež na hlavných pojednávaniach po zrušení oslobodzujúceho rozsudku krajským súdom. Na lov jeleňa I. vekovej triedy som mal povolenie. Poprel som, že by mi obžalovaný A. E. dopísal do povolenky na poľovačku č. AA 354918 vydananej dňa 14.9.2006 rímsku jednotku do riadku k pôvodne zapísanému jeleňovi II. vekovej triedy, ktorého som už predtým dňa 30.9.2006 legálne ulovil. Poukázal som tiež na to, že došlo len k pochybeniu ohľadne vekovej triedy druhého uloveného jeleňa dňa 15.10.2006. Na týchto svojich výpovediach a vyjadreniach zotrvávam. V priebehu trestného konania nebola vyvrátená moja obhajoba, že na lov jeleňa I. vekovej triedy som mal povolenie, že do povolenky na poľovačku mi ho obžalovaný

A. E. dopísal ako poľovný hospodár po odstrele prvého jeleňa, nie dodatočne až po odstrele druhého jeleňa dňa 15.10.2006, ako sa to uvádza v napadnutom rozsudku. To, že som v skutočnosti ulovil jeleňa II. vekovej triedy, sa nestalo v dôsledku toho, že by som ho uloviť chcel, ale v dôsledku zmeny dráhy letu strely. Vzhľadom na skutočnosti uvádzané v tomto odvolaní žiadam, aby krajský súd zrušil rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/84/2010 z 11.9.2013 v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, prípadne aby som bol krajským súdom oslobodený spod obžaloby."

Obžalovaný Ing. A. E. v odvolaní uviedol v podstate nasledovné: „Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa nepovažujem za zákonný, nakoľko dôkazy, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní a na hlavných pojednávaniach, nepreukazovali bez najmenších pochybností, že by sa stal skutok, pre ktorý bola na mňa podaná obžaloba, že by som S. N. pomáhal v úmysle umožniť mu, aby unikol trestnému stíhaniu a trestu. Podľa výsledkov dokazovania na hlavných pojednávaniach som mal byť oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por., nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý som stíhaný. Pôvodný oslobodzujúci rozsudok Okresného súdu Čadca považujem za zákonný. Poukazujeme na to, že od vznesenia obvinenia popieram spáchanie skutku, pre ktorý mi bolo vznesené obvinenie. Podrobne som sa ku skutku vyjadril do zápisnice o výsluchu obvineného v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní dňa 5.4.2011 a na nasledujúcich hlavných pojednávaniach. Poprel som, že by som v úmysle pomôcť spoluobžalovanému S. N. vyhnúť sa trestnému stíhaniu za nepovolený odstrel jeleňa II. vekovej triedy, ako poľovnícky hospodár užívateľa revíru Združenia poľovníckych spoločností Čierne - Svrčinovec, dopísal do povolenky na poľovačku č. AA 354918 vydané dňa 14.9.2006 rímsku jednotku do riadku k pôvodne zapísanému jeleňovi II. vekovej triedy, ktorého S. N. už predtým dňa 30.9.2006 legálne ulovil, čím malo byť preukázané, že odstrel ďalšieho jeleňa mohol uskutočniť a došlo len k pochybeniu ohľadne vekovej triedy druhého uloveného jeleňa dňa 15.10.2006. Na týchto svojich výpovediach a vyjadreniach zotrvávam. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by sa mal obžalovaný S. N. na dvore rodinného domu svojho otca vyjadríť, že keby ho nebol videl E., že by o odstrele jeleňa nič nevedeli členovia výboru. Túto skutočnosť nepotvrdil svedok A. E. vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 19.3.2012 a taktiež ju nepotvrdili ďalší vypočutí svedkovia na tomto hlavnom pojednávaní A. S., Z. N. a RSDr. A. X.. Taktiež túto skutočnosť nepotvrdil ani svedok Ing. A. E., ktorý bol vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 5.4.2011. Tento svedok potvrdil, že odstrel jeleňa II. vekovej triedy obžalovaným S. N. dňa 15.10.2006 vyriešili v združení Poľovnícko-ochranárskej spoločnosti Čierne ako priestupok proti vnútorným predpisom. V priebehu trestného konania nebola vyvrátená moja obhajoba, že jeleňa I. vekovej triedy som dopísal ako poľovný hospodár do povolenky na poľovačku S. N. asi 3 alebo 4 dni po odstrele prvého jeleňa, nie dodatočne až po odstrele druhého jeleňa dňa 15.10.2006, ako sa to uvádza v napadnutom rozsudku. Nebola vyvrátená moja obhajoba, že takýto postup mi žiaden vtedy platný právny predpis nezakazoval. Ani svedkovia X. S. a Ing. E. D. nevedeli uviesť takýto právny predpis. Zo znaleckého posudku KEÚ PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2007 okrem iných skutočností vyplýva, že nebolo preukázané, že by na predloženej povolenke na poľovačku č. AA 354918 pozostávajúcej z dvoch častí boli nájdené stopy, ktoré by svedčili o pozmeňovaní zápisov, resp. o inom neoprávnenom zásahu. V prípade predloženej povolenky ide o originálny dokument. K zmene farby papiera, k vyblednutiu náplne písacieho prostriedku, ktorou bol vyhotovený druhý podpis v kolónke „užívateľ (správca) poľovného revíru“, a k vyblednutiu predtlačky mohlo dôjsť z dôvodu vystaveniu predmetného dokumentu slnečnému žiareniu, príp. iným nepriaznivým podmienkam (napr. vlhku a pod.). Vzhľadom na skutočnosti uvádzané v tomto odvolaní žiadam, aby krajský súd zrušil rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/84/2010 z 11.9.2013 v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, prípadne aby som bol krajským súdom oslobodený spod obžaloby."

Splnomocnenec poškodeného v odvolaní uviedol: „Z dôvodu, že výška škody v danom prípade bola riadne zistená, užívateľom Poľovníckeho revíru Čierne Svrčinovec je Združenie poľovníckych spoločností Čierne - Svrčinovec (ZPS). Združenie bolo založené ako občianske združenie na Ministerstve vnútra SR. V súčasnosti je evidované pod Slovenskou poľovníckou komorou. Štatutárnym orgánom ZPS je rada, ktorá má dvoch členov, a to Ing. Karola Hausmana a Ondreja Paľucha. Najvyšším orgánom ZPS je Zhromaždenie. Preto obhajoba vzťahujúca sa k skutočnosti, že členská schôdza POS Čierne odpustila spôsobenú škodu, je nepravdivá a v tejto veci irelevantná, nakoľko rozhodujúce slovo v tejto veci má ZPS Čierne Svrčinovec. Jednotliví jeho členovia nie sú štatutárnymi zástupcami ZPS. Na základe vyššie uvedeného poškodený trvá na priznaní náhrady škody vo výške 995,82 Eur."

K odvolaniu poškodenej strany sa prostredníctvom obhajcu vyjadrili obidvaja obžalovaní nasledovne: „Ako obhajca obžalovaných som toho názoru, že nie sú dané zákonné dôvody na to, aby boli obžalovaní zaviazaní na náhradu škody tak, ako sa toho dožaduje splnomocnenec poškodeného, alebo aby bol na jej náhradu zaviazaný len obžalovaný S. N.. Splnomocnenec poškodeného nemôže ani vo vlastnom mene uplatňovať nárok na náhradu škody, môže tak robiť len za poškodeného s poukázaním na ustanovenie § 53 a § 54 Tr. por. Odvolanie, ktoré podal splnomocnenec poškodeného, navrhujem ako obhajca obžalovaných, z ich poverenia, zamietnuť ako nedôvodné.“

K odvolaniu poškodenej strany sa samostatne vyjadril aj obžalovaný Ing. A. E. nasledovne: „Jeleň bol legálne ulovený v súlade s Plánom chovu a lovu zveri, bol v zmysle vyhlášky MP SR č. 229/2001 Z.z. o spôsobe kontroly ulovenej zveri predložený na prehliadku, a to nielen poľovnému hospodárovi (ako vyhláška nariaďuje), ale i štatutárovi Združenia poľovníckych spoločností Čierne - Svrčinovec O. Paľuchovi a tajomníkovi POS Ing. J. S., ako i následne na Okresnú chovateľskú prehliadku. Zverina z tohto jeleňa bola rozdelená kolektívu poľovníkov presne podľa pokynov štatutára obhospodarovateľa a poľovného hospodára. K žiadnej škode podľa opísanej skutočnosti nemohlo dôjsť a vymáhanie predmetnej škody, tak ako i podanie oznámenia a nafúknutie celého prípadu svedčí o jednoznačnej snahe za každú cenu poškodiť obvinených.“

Krajský súd na podklade podaných odvolaní preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolania obžalovaného S. N. a splnomocnenca poškodenej strany nie sú dôvodné a na druhej strane odvolanie obžalovaného Ing. A. E. je dôvodné.

V prvom rade krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7, práva na obhajobu - § 2 ods. 9, voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12, rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14 Tr. por. Odvolací súd teda konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaní sa dopustili konania uvedeného v bodoch 1/ a 2/ rozsudku okresného súdu práve takým spôsobom, ako to ustálil súd prvého stupňa.

* * *

K obžalovanému S. N.

Právna kvalifikácia konania obžalovaného S. N. ako prečinu pytlactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia, pretože obžalovaný svojím konaním naplnil všetky formálne i materiálne podmienky na posúdenie takého jeho konania ako prečinu podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia.

K obhajobným argumentom obžalovaného N. a k dôkaznej situácii krajský súd uvádza, že z predloženého spisu a vykonaných dôkazov jednoznačne vyplýva, že obžalovaný ulovil jeleňa, na odstrel

ktorého nemal žiadne povolenie. Vysvetlenie obžalovaného, prečo zastrelil jeleňa, na odstrel ktorého nemal povolenie, a to, že strelu asi odklonil nejaký drevný porast, považuje krajský súd za neudržateľné, neakceptovateľné a vysoko účelové, pretože žiadny poriadny poľovník nevystrelí, ak má v smere strely prekážku. Krajský súd teda vylučuje náhodný odstrel jeleňa II. vekovej triedy.

Obžalovaný cielene strieľal na jeleňa II. vekovej triedy, na ulovenie ktorého nemal povolenie. Preto je vo vzťahu k zavineniu obžalovaného N. bezpredmetné, či v poľovnom lístku mal povolenie na odstrel jeleňa I. vekovej triedy. Nekalý a nezákonný odstrel jeleňa II. vekovej triedy obžalovaným dokumentuje i skutočnosť, že obžalovaný nebol zapísaný v knihe návštev, pričom vysvetlenie obžalovaného, že „na to zabudol“, nie je dostatočným, relevantným a už vôbec nie akceptovateľným argumentom na ospravedlnenie nezákonného lovu. Okrem vyššie uvedeného mal súd k dispozícii výpoveď svedka Ondreja Paľucha, ktorý okrem iného uviedol, že prišiel za ním Ing. A. E., ktorý zastával v združení funkciu poľovníckeho hospodára. Povedal mu, že S. N. ulovil jeleňa II. vekovej triedy, na čo nemal nárok, hrubo na neho nadával, že pripravil Čierne o jeleňa. Poprosil ho, či by tam zašli a v poobedňajších hodinách s ďalšími členmi výboru, a to Ing. A. E. a Ing. A. S., ako tajomníkom združenia, išli za S. N.. Na mieste zistili, že jeleň bol uložený pod plotom rodinného domu, kde býva otec S. N.. Hlava bola odobratá a uložená v stodole. Na otázku, čo to urobil, mu S. N. povedal, že keby ho nechytí pán E., tak „hovno vedľa“, že ulovil jeleňa. Tieto slová sa ho dotkli, a preto vyzval Ing. A. E., aby odobral N. povolenku. On to však nechcel povedať, preto povedal N., aby dal povolenku jemu, čo N. urobil. Následne nazrel do povolenky, kde videl, že v povolenke ma napísané iba tie druhy zveri na odlov, ktoré podpisoval na výročnej schôdzi, to značí, že žiaden iný jeleň tam podpísaný nebol. Povolenku vydali na srnca III. vekovej triedy, na jeleňa II. vekovej triedy a jelenicu. Po nazretí do povolenky túto odovzdal následne Ing. A. E., aby ju založil. Následne im S. N. navrhoval rôzne druhy trestu, ktoré je ochotný prijať, pričom mu povedali, že priestupok bude riešený na výbore a odišli preč. Vo vozidle Ing. E. navrhoval, aby konanie S. N. urobili nejakou formou, na čo mu povedali, že sa to vyrieši vo výbore. V pondelok išli pozrieť na miesto, kde bol jeleň ulovený, spoločne s Ing. E., Ing. S., Ing. A. E. a S. N.. Na mieste konštatovali, že jeleň bol ulovený v revíri Čierne, časť Čadca, v časti zv. Zlomené, čo je ich revír. Predmetná vec bola prejednaná na výbore za účasti S. N., kde im danú skutočnosť vysvetlil. Uviedol, že strieľal na jelenicu a strelil uvedeného jeleňa. Dohodli sa na jeho treste, s čím on súhlasil. Bola to pokuta ako poplatkový odstrel vo výške 30 000,- Sk a zákaz lovu všetkej zveri po dobu štyroch rokov. Povolenka S. N. sa mu opätovne dostala do rúk až pri preberaní agendy poľovníckeho hospodára Ing. E., ktorý bol zo svojej funkcie odvolaný. Keď spoločne s Ing. Hausmanom kontrolovali povolenky na lesnom úrade, zistili, že povolenka S. N. má nezvyklú farbu. Jeho podpis je čiernym perom, pričom v žiadnom prípade povolenku čiernym perom nepodpísal, pretože všetky povolenky podpisoval na výročnej schôdzi modrým perom. Taktiež zistili, že v tejto povolenke v riadku pre lov jeleňa II. vekovej triedy bol dopredu dopísaný jeleň I. vekovej triedy. Boli prekvapení, akým právom dopísal do povolenky Ing. E. jeleňa I. vekovej triedy, nakoľko na to nemal právo a ani uznesením táto alternatíva nebola schválená.

Výpoveď svedka Paľucha je jasná, zrozumiteľná, presvedčivá, od začiatku nemenná a logická, pričom v spojení s vyššie uvedeným spĺňa všetky atribúty plnohodnotného a nespochybniteľného usvedčujúceho dôkazného prostriedku.

Pokiaľ ide o výrok o treste, ani tu okresný súd nepochybil, keď obžalovanému uložil peňažný trest pri spodnej hranici trestnej sadzby a ustanovil primeraný a zákonu zodpovedajúci i náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 dní v prípade, ak by obžalovaný nezaplatil peňažný trest vo výmere 180,- Eur. Takto uložený trest považuje krajský súd za spravodlivý a objektívny obraz potrieb trestu z hľadiska jeho individuálnej i generálnej prevencie a verí, že obžalovaný S. N. si z tohto trestného stíhania zoberie ponaučenie a už nikdy viac sa nedopustí akéhokoľvek protispoločenského správania.

Preto krajský súd považoval odvolanie obžalovaného a jeho odvolacie argumenty za nedôvodné a zamietol ho postupom podľa § 319 Tr. por.

* * *

K obžalovanému Ing. A. E.

Krajský súd už vyššie vysvetlil, že nemá žiadne, ani tie najmenšie pochybnosti o priebehu skutku uvedeného pod bodom 2/, tak ako bol ustálený okresným súdom, a že obžalovaný Ing. A. E. svojím konaním naplnil všetky formálne znaky stíhaného prečinu.

V ďalšom však považuje krajský súd za potrebné poznamenať, že sa nestotožňuje s konečným rozhodnutím okresného súdu o vine obžalovaného Ing. E. z nasledovných dôvodov:

Základným predpokladom na to, aby prokurátor mohol podať obžalobu a aby predtým policajt mohol začať trestné stíhanie a niekoho obviňovať zo spáchania trestného činu, je zistenie, že konkrétna osoba sa dopustila protiprávneho činu, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone.

Protiprávnosť činu sa posudzuje v súvislosti s okolnosťami vylučujúcimi protiprávnosť (krajná núdza, nutná obrana, oprávnené použitie zbrane, dovolené riziko, výkon práva a povinnosti, súhlas poškodeného, plnenie úlohy agenta).

Pojmom znaky uvedené v tomto zákone sa rozumejú znaky objektívnej a subjektívnej povahy, ktoré tvoria tzv. skutkovú podstatu trestného činu (súhrn znakov, ktoré charakterizujú ľudské konanie i jeho následok ako trestný čin), pričom všetky sú rovnako nevyhnutné a rovnocenné.

Z hľadiska obsahu každá skutková podstata trestného činu vyjadruje všetky podstatné znaky a črty nevyhnutné na posúdenie, či konkrétny spáchaný skutok možno pokladať za trestný čin. Ide o súhrn znakov možných ľudských aktivít, ktorých splnením vzniká trestná zodpovednosť. Znaky trestných činov uvedené v Trestnom zákone vyjadrujú možnosť vzniku takto kvalifikovaných skutkov (predvídanie možnosti ich vzniku), ako aj nevyhnutnosť podradiť ich pod príslušné skutkové podstaty trestných činov a použiť právne následky uvedené v Trestnom zákone. Súhrn podstatných znakov jednotlivých skutkových podstát trestných činov odráža konkrétny skutok určitej kvantity a kvality. Trestná zodpovednosť vzniká na základe existencie spáchaného skutku, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty trestného činu.

Okrem obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorými sú objekt (záujem, hodnota, či spoločenský vzťah chránený trestným právom), objektívna stránka (konanie vrátane opomenutia, následok a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom), subjekt (páchateľ) a subjektívna stránka (zavinenie, niekedy aj pohnútky - motív), sa na vyvodenie trestnej zodpovednosti pri prečine vyžaduje aj naplnenie tzv. materiálneho korektívu, ktorý je vyjadrený v ustanovení § 10 ods. 2 Tr. zák. - nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Materiálny korektív predstavuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov. Jednou z podmienok, ktorá musí byť splnená na to, aby určité protiprávne konanie (skutok) mohlo byť kvalifikované ako konkrétny prečin, je v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. aj pozitívny záver o tom, že závažnosť konania, ktoré inak z formálneho hľadiska napĺňa znaky skutkovej podstaty nejakého prečinu, je vyššia ako nepatrná. Stupeň závažnosti činu má zásadný význam pre rozhodnutie o základnej otázke trestného konania (otázke viny a trestu).

Na posúdenie závažnosti určitého protispoločenského konania majú vplyv a závažnosť prečinu určujú nasledovné skutočnosti:

- a) spôsob vykonania činu a jeho následky,
- b) okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (pôjde najmä o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti - pozri § 36 a § 37),
- c) miera zavinenia a pohnútky páchatel'a.

Kritériá, pomocou ktorých sa určuje závažnosť prečinov, sa týkajú konania a následku (t.j. objektívnej stránky) a miery zavinenia, príp. pohnútky (t.j. subjektívnej stránky), sú také rôzne a premenlivé, že pomocou nich možno v konkrétnom prípade dostatočne rozlíšiť stupeň závažnosti spáchaného prečinu, resp. činu vykazujúceho znaky prečinu. Uvedené kritériá pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne, bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných. Závažnosť určitého protispoločenského konania býva spravidla deliacou čiarou medzi trestným činom a priestupkom.

Trestný čin nadržovania podľa § 339 ods. 1 Tr. zák. je prečinom (sadzba až na 3 roky). V zásade sa predpokladá, že čin, ktorý vykazuje znaky uvedené v osobitnej časti Trestného zákona, je aj protiprávny. Pokiaľ však ide o prečiny, je na vyvodenie trestnej zodpovednosti tiež nevyhnutné, aby závažnosť tohto protiprávneho činu bola vyššia ako nepatrná. Ak nie je naplnený aj tento materiálny korektív, nepôjde o prečin, a preto vyvodenie trestnej zodpovednosti voči páchatelovi nie je možné.

V predmetnej veci dospel krajský súd k záveru, že čin obžalovaného Ing. A. E., posúdený obžalobou ako prečin nadržovania podľa § 339 ods. 1 Tr. zák., nie je protiprávnym činom z dôvodu nenaplnenia materiálneho korektívu tohto prečinu s ohľadom na všetky okolnosti prípadu.

Pri takýchto úvahách je vždy nevyhnutné v súhrne vyhodnotiť spôsob vykonania činu zahrňujúci druh a povahu konania, ako aj použité prostriedky a následok, a to nielen primárny v podobe porušenia alebo ohrozenia chráneného záujmu, ale aj ohrozenia a porušenia ďalších vedľajších objektov, ďalej mieru zavinenia, ktorá môže znamenať najmä vyššiu závažnosť úmyslu oproti nedbanlivosti a tiež priameho úmyslu oproti nepriamemu úmyslu - § 15 a § 16 Tr. zák., taktiež okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, a ich hodnotenie v súhrne bez precenenia alebo podcenenia niektovej z nich v predmetnej veci.

Obžalovaný Ing. A. E. v rámci „falošnej kamarátskej pomoci“ S. N. po nepovolenom odstrele jeleňa II. vekovej triedy obžalovaným S. N. dopísal do povolenky rímsku jednotku, konal tak však v atmosfére, kde takmer všetci zainteresovaní mali snahu vyriešiť tento nepovolený odstrel interne v rámci svojho poľovného združenia. Jeho konanie v súhrne nemalo za následok „ututlanie“ pytlíctva obžalovaného S. N., a aj preto dospel krajský súd k záveru, že s ohľadom na všetky okolnosti predmetného prípadu, zohľadniac i skutočnosť, že konanie obžalovaného Ing. A. E. neprivedilo negatívny následok pre spoločnosť ani pre samotné konanie, nebolo a nie je nevyhnutné riešiť čin menovaného prostriedkami trestného práva. Preto dospel krajský súd k záveru, že v prípade obžalovaného Ing. A. E. na posúdenie činu uvedeného pod bodom 2/ rozsudku okresného súdu ako prečinu podľa § 339 ods. 1 Tr. zák. absentuje materiálny korektív v takom rozsahu, aby bolo možné stíhať čin posúdiť ako označený prečin a vyvodzovať zaň trestnú zodpovednosť. Krajský súd preto vo vzťahu k obžalovanému Ing. A. E. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

* * *

Pokiaľ ide o odvolanie poškodenej strany, je potrebné uviesť, že hoci sa vo výroku o vine v bode pod bodom 1/ uvádza celková škoda, pre rozhodnutie o povinnosti obžalovaného S. N. nahradiť poškodenej strane škodu v požadovanej výške by však bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, najmä z toho dôvodu, že z výpovedí svedkov je zrejmé, že mäso z uloveného jeleňa bolo rozdelené medzi viacerých členov poľovného združenia. Z uvedeného dôvodu neboli splnené podmienky na rozhodnutie o povinnosti nahradiť poškodenému škodu, a preto krajský súd odvolanie poškodenej strany zamietol ako nedôvodné.

S ohľadom na vyššie uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené
časti tohto rozsudku.

vo výrokovej

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.